

gaa tilføjs. Derom kan der slet ikke være nogen Tvivl; men Spørgsmaalet er altsaa kun dette, hvorlangt det kan anses for at være rigtigt, tilraadeligt og forpvarligt at gaa i Henseende til Foranstaltninger og Forholdsregler, der gaa ud paa at forhindre Muligheden af, at et usødygtigt Skib skal gaa tilføjs. Saaledes maa det stilles. Alle erkjende selvfølgelig, at der kan være Fare for en Seilads, ikke blot paa Grund af Skibets Tilstand, men ogsaa paa Grund af den Maade, hvorpaa det er belastet. Jeg er ikke enig med ærede Medlemmer, som mene, at de største Fæder komme fra Belastningen og ikke fra Skibets Tilstand. Det er vanskeligt at godtgjøre, hvem der har Ret der. Der foreligger ingen statistiske Data i den Henseende; men jeg kan ikke Andet end sige, at jeg tiltro mig i dette Forhold at have en ligesaa god Erfaring som saa mange andre Medlemmer, da jeg har haft, desværre, en meget sørgelig Afgang til at blive bekendt med Søfolks Videlser, Ulykker og Gjenordbigheder i større Omfang end de fleste Andre. Jeg tror, som sagt, at det er farligere for Skibsfarten, at der findes Blinssolste Vigtkister — for nu at bruge dette Udtryk — end der er Livsfare paa Grund af Belastningen. Men, som sagt, Spørgsmaalet er jo, hvorvidt man skal gaa for at faae det konstateret, om der er Fare tilstede i et enkelt Tilfælde eller ikke. Naar Flertallet nu har ment, at man foreløbig ikke skulde undergive Belastningsforholdene Skibsinspektørens Tilsyn, er det altsaa, fordi man mener paa den ene Side, at dette Tilsyn vanskeligt vil kunne faae den virksomme Karakter, som Tilsynet med selve Skibet har, og paa den anden Side, at et Tilsyn med Belastningen vil medføre større praktiske Ulemper, end Tilsynet med selve Skibene, og man har der altsaa maattet spørge sig selv, om disse Ulemper ikke ere af saa stor praktisk Betydning, at det var tvivlsomt, om man burde underkaste sig dem, for saavidt muligt at komme paa Spor efter, om der er nogen Fare i det enkelte Tilfælde ved, at Skibet gif tilføjs. Det behøves ikke at udvisses, at det lader sig lettelig gjøre for en Skibsinspektion at vinde et saadant Kjendskab til alle de i Danmark hjemmehørende Skibe, at man kan nogenlunde være paa det Nene med, hvorvidt hvert enkelt Skib er sødygtigt eller ikke. Det er Noget, som en duelig Skibsinspektør efter ikke meget lang Tids Virken maa være temmelig klar paa, og, naar der finder Undersøgelse Sted, naar et Skib har lidt Havari, og naar der bygges et nyt Skib eller kommer et Skib herind i Landet ved Kjøb, vil det fuldstændige Kjendskab til hele den danske Handelsmarine lettelig kunne holdes vedlige. Forfaavidt man efter dette Kjendskab nærer Mistanke til flere eller færre enkelte Skibe, vil den fornødne Undersøgelse uden stor Vanskelighed kunne ske paa en saadan Tid og en saadan Maade, at der deraf egentlig ikke kan rejse sig store Ulemper for

Skibsfarten. Derimod kan der selvfølgelig ikke gennem Kjendskabet til de enkelte Skibe ogsaa erhverves Kjendskab til den Maade, hvorpaa Skibene belastes og bestoves i de enkelte Tilfælde. Det enkelte Skib kan blive omlastet flere Gange i et Aar, og fordi det er godt belastet den ene Gang, kan det være daarligt belastet den anden Gang, og saa fremdeles. Jeg har den Tro, at det i saa Henseende væsentlig kommer an paa Skipperen. Det er ham, der kjender sit Skib bedst, og ham, der har den største Interesse af, at det belastes paa rette Maade, og som bedst har Leilighed til at føre Indsæende dermed, og jeg har den Mening, at hvis man ikke i den Henseende saa nogenlunde kan stole paa de danske Skipperne og Styrmand, saa vil det være aldeles forjævet at tænke paa gennem en Lov og gennem Straffebestemmelser at værne mod den Fare, der kunde opstaa af Stjødelsøshed og Forsømmelighed med Saadant. Jeg tror altsaa ikke, at Skibsinspektørerne nogenlunde kunne komme saaledes paa det Nene med Belastningen som med Hensyn til Skibet. Skulde man da nu gennem Skibsinspektørernes Tilsyn faae nogen virkelig betryggende Sikkerhed imod, at der gif Skibe til Sø, som vare belastede paa en utilbørlig Maade, saa maatte de ialtsald jevnlig anstille Undersøgelse, og det turde vel medføre meget Besvær, fordi en Undersøgelse, hvor det ikke blot gjælder det Spørgsmaal, om Skibet er overlastet eller har Dæklast o. desl., men gjælder Belastningsmaaden, Bestuoningsforholdene, vil nødvendigvis gøre en Udlosning helt eller delvis af allerede lastede Skibe. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har i denne Henseende, saavidt jeg opfatte ham, henvist til, at Skibsinspektørerne nok vilde komme under et Tryk af en fornuftig almindelig Opinion og lade være at udøve deres Gjerning paa en saadan Maade, der kunde vække almindeligt Anstød. Jeg tror ogsaa, at det vil udvilde sig saaledes efterhaanden, at Undersøgelsen af et Skibs Belastning vil blive sjældnere og sjældnere, naar der ikke foreligger sjette Angivelser fra Mandskabet eller fra Politiet, fra Private o. s. v.; men hvis det stiler sig saaledes, at Tilsynet med disse Skibe bliver sjældnere, saa er jeg bange for, at den moralske Virkning, som selve Skibsinspektørinstitutionen skulde have, og som jeg selv ganske rigtig, som det blev bemærket af et æret Medlem fra Kjøbenhavn (Kimeftad), har erkjendt, at Institutionen næsten ene kan have, efterhaanden vil blive svækket. Naar der saa har indfneget sig noget Sløseri i den Henseende fra Skibsinspektørernes Side, er det meget muligt, at Opinionen vil om kortere eller længere Tid kalde den frem. Saa vil Institutionen maasse ved Opinionens Raab blive opfordret til at vise sig mere kraftig, og saa kan der komme en Periode, hvor Undersøgelsen af Belastningen vil falde meget besværlig for Skibsfarten. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den